

ДЕМПІНГ ТА АНТИДЕМПІНГОВІ ПРОЦЕДУРИ В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНОГО КУРСУ УКРАЇНИ

DUMPING AND ANTI-DUMPING PROCEDURES IN THE CONTEXT OF EURO-INTEGRATIONAL COURSE OF UKRAINE

Досліджено вплив демпінгу та антидемпінгових процедур на міжнародні інтеграційні процеси у контексті євроінтеграційного курсу України. На основі дослідження теоретичних підходів до визначення поняття міжнародної економічної інтеграції та виявлення сучасних особливостей розвитку форм міжнародної інтеграційної взаємодії розкрито світові тенденції та економічні ефекти функціонування регіональних інтеграційних угруповань, зокрема акцентовано на модифікації форм міжнародної економічної інтеграції. Побудовано модель, яка демонструє залежність зовнішньоторговельного обороту між Україною і ЄС від кількості ініційованих антидемпінгових розслідувань між Україною і ЄС.

Ключові слова: демпінг, міжнародна торговельно-економічна інтеграція, регіональне інтеграційне угруповання, інтеграційна модель, група інтересів, євроінтеграційна стратегія.

Исследовано влияние демпинга и антидемпинговых процедур на международные интеграционные процессы в контексте евроинтеграционного курса Украины. На основе исследования теоретических подходов к определению понятия международной экономической интеграции и выявления современных особенностей развития форм международного интеграционного взаимодействия раскрыты мировые тенденции и экономические эффекты функционирования региональных интеграционных

группировок, в частности сделан акцент на модификации форм международной экономической интеграции. Построена модель, демонстрирующая зависимость внешнеэкономического оборота между Украиной и ЕС от количества инициированных антидемпинговых расследований между Украиной и ЕС.

Ключевые слова: демпинг, международная торговельно-экономическая интеграция, региональная интеграционная группировка, интеграционная модель, группа интересов, евроинтеграционная стратегия.

The influence of dumping and anti-dumping procedures on international integrational processes in the context of euro-integrational course of Ukraine is researched. Based on the research of theoretical approaches to the definition of the concept of international economic integration and the identification of modern features of the development of forms of international integrational interaction, the world trends and economic effects of the functioning of regional integrational groups are revealed, particularly, emphasis is placed on modifying the forms of international economic integration. A model was developed that demonstrates the dependence of foreign trade turnover between Ukraine and the EU from the number of initiated anti-dumping investigations between them.

Key words: dumping, international trade and economic integration, regional integrational arrangement, integrational model, interest group, strategy of European integration.

УДК 336.71.078.3

Пачес Г.Д.

студент

Одеський національний університет
імені І.І. Мечникова

Ніколаєв Ю.О.

к.е.н., доцент кафедри світового
господарства і міжнародних
економічних відносин

Одеський національний університет
імені І.І. Мечникова

Постановка проблеми. Уругвайський раунд і створення СОТ у 1995 р. привели до значного зниження тарифів у всьому світі. При цьому тарифні та інші торговельні бар'єри зменшуються або усуваються, але країни все частіше звертаються до тих заходів захисту, які не входять у протиріччя з вимогами СОТ. Використовуються три інструменти – антидемпінгові, антисубсидійні (або компенсаційні), спеціальні захисні – з метою захисту власного виробництва від демпінгових цін імпортерів та масованого імпорту. На думку провідного світового вченого Ардна Аггарвал [1], з цих трьох інструментів антидемпінг залишається домінуючим механізмом у сучасних міжнародних торгівельних відносинах.

Гіпотеза поданого у статті дослідження полягає у тому, що повна відмова від демпінгової практики значно прискорить торгівельні обороти між Україною та ЄС. Доведення справедливості цієї гіпотези проводиться нами емпіричним шляхом з використанням регресійної моделі.

Важливою передумовою для ефективних торгівельних відносин між Україною і ЄС ми вважаємо той факт, що інтеграційні процеси між цими

партнерами є об'єктивними з позиції сучасного регіонального та світового розвитку.

Розвиток регіональних інтеграційних угруповань у сучасному світовому господарстві, з одного боку, набув глобального характеру за ступенем свого поширення (кількість угод, охоплених країн, регіонів, сфер регулювання), з іншого – еволюціонував від простих схем до більш розвинутих форм інтеграції. Водночас зони вільної торгівлі, які виконують функцію гнучкого та селективного інструменту доступу до стратегічних ринків зі збереженням незалежності проведення торгової політики щодо третіх країн та дозволяють реалізувати інтеграційні стратегії країн з різними рівнями соціально-економічного розвитку, домінують у структурі відповідних угруповань країн світу. При цьому проголошена Україною стратегічна мета вступу до ЄС знайшла відображення переважно у зовнішньополітичному вимірі, що зумовило неефективність попередніх інтеграційних стратегій. Передумови переходу від співпраці до інтеграції є закономірними з огляду на вихід реальної взаємодії за межі традиційного співробітництва, що підтверджується початком дії Угоди про асоці-

ацію між Україною та ЄС, яка має вивести Україну на якісно новий рівень економічних відносин з ЄС і може стати однією із найбільш амбітних торговельно-політичних угод, укладених Європейським Союзом. Стратегія інтеграції України в ЄС потребує кардинального переосмислення з урахуванням сучасних стратегічних пріоритетів зовнішньоекономічного курсу держави, здобутків та прорахунків двосторонньої співпраці, результатів реалізації Угоди про асоціацію між Україною та ЄС і сучасного стану внутрішнього економічного розвитку країни.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Проблематика міжнародної економічної інтеграції як специфічного економічного явища світового економічного розвитку досліджувалась у працях Б. Баласса, Дж. Вайнера, Ч. Кіндлебергера, М. Кордена, Р. Ліпсі, Дж. Міда, Г. Мюрдаля, Я. Тінбергена, Ю. Шишкова та ін. Значний науковий доробок із цієї проблематики, особливо в контексті суперечливих процесів глобалізації світової економіки, становлять праці вітчизняних вчених: О. Білоруса, А. Кредісова, Д. Лук'яненка, Ю. Макогона, В. Новицького, Ю. Пахомова, А. Поручника, В. Сіденка, А. Філіпенка, Т. Циганкової, В. Чужикова, І. Школи, О. Шниркова.

Вітчизняний науковець О. Шнирков визначає міжнародну економічну інтеграцію як якісно новий етап розвитку і форму прояву інтернаціоналізації господарського життя, що передбачає зближення і взаємоприспособлення, переплетіння всіх структур національних господарств [2, с. 8]. У працях відомого українського фахівця з питань глобалізації Д. Лук'яненка сучасний інтеграційний процес має дворівневу структуру. Якщо на мікрорівні – рівні окремих господарюючих суб'єктів – відбувається процес утворення внутрішньофірмових ринків, то на макрорівні інтеграція втілюється у розвитку міждержавних інтеграційних (торговельних) угруповань – економічних об'єднань країн із тим чи іншим рівнем узгодження їх національних політик [3, с. 63].

Недостатньо дослідженими залишаються сучасні тенденції розвитку форм міжнародної інтеграційної взаємодії країн, особливості формування пріоритетів політики торговельно-економічної інтеграції Європейського Союзу з третіми країнами, характер та особливості впливу груп інтересів на інтеграційні процеси за участі ЄС; потребують удосконалення принципи та заходи щодо реалізації євроінтеграційної стратегії України в умовах дії Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. Зазначене вище зумовлює важливість і своєчасність дослідження, результати якого викладені в даній статті.

Постановка завдання. Метою викладеного в статті дослідження є наукове обґрунтування ключових напрямів і параметрів стратегії регіональної

торговельно-економічної інтеграції України та ЄС на основі комплексного аналізу сучасних тенденцій модифікації форм інтеграційної взаємодії та моделей регіональної інтеграції ЄС з третіми країнами. В межах досліджуваної стратегії важливо визначити вплив демпінгу та антидемпінгових процедур на міжнародні інтеграційні процеси у контексті євроінтеграційного курсу України.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Перехід від класичної «добросусідської» співпраці до інтеграції з ЄС є, безперечно, найбільш масштабним зовнішньоекономічним проектом України з часу набуття незалежності. Однак нині можна констатувати, що країні так і не вдалося до кінця реалізувати жодної з наявних у різні часи та за різних соціально-економічних умов інтеграційних стратегій.

Лише у 2007 році з огляду на закінчення 10-річного терміну дії Угоди про партнерство та співробітництво (УПС), яка регулювала відносини між Україною та ЄС з 1998 року, розпочався діалог щодо переходу двосторонніх відносин на якісно новий рівень.

Геополітичні та політичні передумови переходу від співпраці до інтеграції мають здебільшого об'єктивний характер, адже розширення ЄС на Схід та виникнення спільного кордону з Україною (найбільшого серед країн-сусідів) апріорі змінило геополітичну ситуацію в Європі. Розвиток нової концепції безпеки в контексті розширення ЄС, в основі якої – безпека за географічним периметром Союзу, сприяв розвитку окремих ініціатив щодо поглиблення взаємодії на взаємовигідній основі.

Комплекс зазначених передумов зумовив вихід характеру реальної взаємодії за межі класичної співпраці, і, відповідно, УПС. Зокрема, вже на момент підготовки Плану дій Україна – ЄС було очевидно, що правові засади двосторонніх відносин не відповідають реаліям, тому він охопив значно ширше коло питань і сфер, ніж УПС.

Після тривалих двосторонніх консультацій під час 12 Саміту Україна – ЄС в Парижі у вересні 2008 року було досягнуто домовленості щодо укладення нової угоди на принципах асоціації з відповідною фіксацією у назві документу. Для України привабливість асоційованого типу угоди полягає в тому, що саме такий статус мали угоди з країнами ЦСЄ.

За результатами саміту погоджено, що нова угода, яка мала робочу назву «посилена», передбачає політичну асоціацію та економічну інтеграцію України з ЄС.

В основі чинної вже сьогодні Угоди про асоціацію між Україною та ЄС – зближення позицій України та ЄС із усіх питань економіки, політики, безпеки, забезпечення безпосередньої участі України в агенціях та програмах ЄС. Водночас слід мати на увазі, що в українському суспільстві є некоректне

трактування асоціативних відносин, що не мають жодного прямого правового зв'язку із відкриттям перспективи членства.

Згідно з Лісабонською стратегією, економічна інтеграція будується шляхом створення «поглибленої та всеосяжної зони вільної торгівлі на основі чотирьох свобод» [4], що відкриває для України доступ до внутрішнього ринку Євросоюзу. Однією з передумов початку офіційних переговорів щодо зони вільної торгівлі з ЄС (28 лютого 2008 року) був вступ України до СОТ. Політичні заяви стосовно економічного змісту майбутніх домовленостей звучали досить амбітно: «формат і наповнення майбутньої ЗВТ буде спрямовуватися на досягнення максимально глибокої економічної інтеграції, яка не матиме аналогів у попередній практиці ЄС» [5, с. 56]. Водночас економічні передумови ефективної економічної співпраці України з ЄС у великій мірі визначаються впровадженням норм, правил та принципів в галузі регулювання зовнішньої торгівлі товарами і послугами та у суміжних із торговельною політикою галузях у зв'язку із зобов'язаннями України як члена СОТ.

Нами побудовано модель, яка демонструє залежність зовнішньоторговельного обороту між Україною і ЄС від кількості ініційованих антидемпінгових розслідувань між Україною і ЄС та від інших найважливіших чинників. Для цього саме цей зовнішньоторговельний оборот було взято за залежну змінну. Незалежними змінними були такі: кількість ініційованих антидемпінгових розслідувань між Україною і ЄС; обмінний курс гривні щодо долара США як основної валюти міжнародних розрахунків; сальдо платіжного балансу України як основний зовнішньоекономічний індикатор; співвідношення відсоткових ставок відповідно в Україні та ЄС як один із факторів, що впливають на ціну експортних товарів; співвідношення темпів інфляції в Україні та ЄС, що також впливає на умови зовнішньої торгівлі, в тому числі на ціни. Модель побудовано на річних статистичних даних значень відповідних показників за 1995–2017 роки [6].

Отримана нами модель має такий вигляд (1):

$$\text{Trade} = 130,547 + 48,06\text{EXR} + 0,031\text{BOP} + 0,22\text{INTR} - 7333,6\text{ADI} - 8,57\text{INFL} \quad (1)$$

$$R^2 = 92\%, F = 181,$$

де: Trade – зовнішньоторговельний оборот між Україною і ЄС;

EXR – обмінний валютний курс гривні до долара США;

BOP – сальдо платіжного балансу України;

INTR – співвідношення відсоткових ставок в Україні та ЄС;

ADI – кількість ініційованих антидемпінгових розслідувань між Україною і ЄС;

INFL – співвідношення темпів інфляції в Україні та ЄС.

Таким чином, побудована модель є адекватною. Вона на 92% описує зміну зовнішньоторговельного обороту між Україною і Європейським Союзом. Коефіцієнт Фішера становить 181, що є набагато вищим, ніж його критичне значення. Тобто модель зовнішньоторговельного обороту України і ЄС на 95% пояснює його зміну через такі фактори, як: кількість ініційованих антидемпінгових розслідувань між Україною і ЄС; зміна обмінного валютного курсу гривні по відношенню до долара США, сальдо платіжного балансу України, співвідношення відсоткових ставок в Україні та в Європейському Союзі, співвідношення темпів інфляції в Україні та ЄС. При цьому найбільш значущими змінними є кількість ініційованих антидемпінгових розслідувань між Україною і ЄС, а також сальдо платіжного балансу України.

Кількість ініційованих антидемпінгових розслідувань між Україною і ЄС при цьому має зворотну залежність із зовнішньоторговельним оборотом. Тобто зростання кількості таких розслідувань призведе до скорочення обороту торгівлі між Україною і Європейським Союзом. Це пояснюється тим, що за зростання кількості антидемпінгових розслідувань зменшується мотивація експортерів та імпортерів до взаємної торгівлі. Звідси витікає, що як Україна, так і ЄС об'єктивно мають бути зацікавленими у подальшому скороченні кількості проявів демпінгу та відповідних антидемпінгових процедур у взаємній торгівлі. Нами пропонується створення спільної постійної антидемпінгової комісії Україна – ЄС, яка б займалася подібними проблемами.

Другою значущою змінною є сальдо платіжного балансу України. Між цією змінною і зовнішньоторговельним оборотом існує прямий зв'язок. Тобто зростання сальдо платіжного балансу призводить до зростання зовнішньої торгівлі між Україною і Європейським Союзом.

Менш значущими факторами є співвідношення відсоткових ставок і темпів інфляції в Україні та ЄС. При цьому співвідношення відсоткових ставок із зовнішньоторговельним оборотом має прямий зв'язок. Це говорить про те, що зростання співвідношення приводить до зростання обороту зовнішньої торгівлі між Україною і Європейським Союзом. За зростання співвідношення відбувається або зростання відсоткових ставок в Україні, що збільшує попит на фінансові активи країни, тобто зростає експорт фінансових активів і поліпшується оборот торгівлі; або відбувається скорочення відсоткових ставок в ЄС, що приводить до пошуку більш вигідних варіантів капіталовкладень (через те що відсоткова ставка демонструє прибутковість фінансових активів). Співвідношення темпів інфляції в Україні та ЄС має зворотний зв'язок із зовнішньоторговельним оборотом. Такий зв'язок пов'язаний із валютним курсом. За зрос-

тання інфляції в Україні відбувається знецінення національної валюти, що в свою чергу веде до скорочення зовнішньоторговельного обороту за рахунок зростання курсу долара США. А скорочення інфляції в ЄС приводить до підвищення європейського експорту, тобто до зростання імпорту в Україну, а отже й до скорочення оборотів зовнішньої торгівлі. Обмінний курс гривні є статистично незначущою змінною.

Безперечно, ЄС є найбільшим іноземним інвестором в Україні: прямі інвестиції країн-членів Європейського Союзу в українську економіку становили 28,17 млрд. дол. за даними станом на 31 грудня 2017 року (79% загального обсягу ПІІ в Україні) порівняно з 22,91 млрд. дол. за даними станом на 31 грудня 2016 року (77,5% загального обсягу ПІІ в Україні) [7]. Водночас потенціал залучення інвестицій в Україну суттєво знівельований політичною нестабільністю та несприятливим інвестиційним кліматом. Згідно з побудованою моделлю, на зовнішньоторговельний оборот між Україною та ЄС найбільше впливає саме добробут населення кожної з країн чи регіону загалом. Це виражається у співвідношенні ВВП на душу населення в Україні і відповідно в ЄС. А також вплив має сальдо платіжного балансу України. Тобто український уряд має приділити увагу саме цим сферам економіки. Саме прийняття ефективних дій в цих межах приведе до поглиблення інтеграції між Україною та ЄС, що сприятиме розширенню торгівлі між ними.

Висновки з проведеного дослідження.

Нами теоретично узагальнено та запропоновано розв'язання наукового завдання, що виявляється в обґрунтуванні ключових напрямів та параметрів євроінтеграційної стратегії України на основі комплексного аналізу сучасних тенденцій модифікації форм інтеграційної взаємодії та моделей регіональної інтеграції ЄС з третіми країнами. Проведене дослідження дає змогу сформулювати такі висновки і пропозиції.

Сучасний теоретичний доробок із проблематики міжнародної економічної інтеграції характеризується відмінністю підходів до визначення даного поняття. Вітчизняна наукова школа акцентує увагу на результаті процесу, описаного в класичній теорії, а саме – формуванні цілісного господарського комплексу, тоді як західна школа в центр уваги ставить процес стирання відмінностей між господарюючими суб'єктами різної національної приналежності та поширення економічного лібералізму в зовнішньоторговельних політиках країн світу. Зіставлення класичної парадигми стадійності інтеграційних процесів із їх фактичним перебігом засвідчує, що більшість об'єднань функціонують в площині торговельної інтеграції, яка характеризується процесами поглиблення та диверсифікації, запозичення окремих елементів виробничої інтеграції, що не лише істотно розширює усталену

схему інтеграційного процесу, а й зумовлює необхідність модифікації сучасних форм інтеграційної взаємодії.

На сучасному глобальному етапі розвитку міжнародних економічних відносин інтеграційні процеси характеризуються зростанням кількості укладених двосторонніх торговельних угод, тенденцією започаткування нового міжрегіонального етапу інтеграції, трансформацією угруповань типу «Південь – Південь» у «Північ – Південь», розширенням та поглибленням сфер конвергенції.

Класична тарифна лібералізація є лише одним із багатьох елементів сучасних інтеграційних угод, положення яких дедалі більше акумулюють окремі умови не тільки вільного руху товарів, а й послуг, капіталу, робочої сили, включають параторговельні сфери регулювання (конкурента політика, торговельні аспекти прав інтелектуальної власності, врегулювання суперечок), що проявилось через ускладнення об'єднань торговельного типу і отримало назву «поглиблена інтеграція».

Глибина торговельно-економічної інтеграції з ЄС зумовлюється системним процесом гармонізації законодавства третіх країн із правом ЄС. Окремі елементи поглибленої інтеграції використовуються в межах різних за формою середземноморської та турецької інтеграційних моделей. Селективний характер прийняття норм ЄС місце в альтернативній швейцарській моделі, а всеохоплююча конвергенція покладена в основу Європейської економічної зони.

В умовах домінування політичних міркувань, відсутності досвіду і кваліфікованих спеціалістів у сфері торговельної політики та комерційної дипломатії, уряди країн-кандидатів Центральної та Східної Європи не змогли ретельно проаналізувати потреби перехідного періоду та сформулювати систему обґрунтованих зобов'язань щодо коінтеграції до ЄС, що зумовило їх принципову згоду практично з усіма вимогами Союзу. Механізмом реалізації втіленої в положеннях Європейських угод концепції поглибленої інтеграції стало прийняття спільного доробку, що сприяло налагодженню системних внутрішніх реформ та дозволило створити сприятливе бізнес-середовище, залучити великі обсяги прямого іноземного інвестування та інтегруватися до регіональних виробничих мереж, наростити інституційну і адміністративну спроможність у країнах-кандидатах.

Залучення європейських груп інтересів до процесу розроблення спільних політик є формалізованим через процедуру консультацій із зацікавленими сторонами у процесі імплементації наднаціонального регулювання і набуває дедалі більшого значення в контексті торговельної політики ЄС, тоді як характер впливу на переговорні позиції та зміст торговельних угод може варіюватися залежно від інтересів суб'єктів лобіювання.

Аналіз результатів дії Угоди про асоціацію між Україною та ЄС дозволяє спрогнозувати подальші вимоги ЄС до якості і структури українського експорту та зумовлює необхідність опанування досвіду представництва і захисту приватних інтересів вітчизняних підприємств шляхом участі (де є така можливість) в діяльності існуючих представництв європейського бізнесу.

Аналіз передумов переходу від співпраці до торговельно-економічної інтеграції України та ЄС свідчить про домінування геополітичного складника, а необхідність формування курсу на реалізацію євроінтеграційної політики поза межами Спільноти зумовлюється відсутністю близької перспективи повного членства в Союзі. При цьому чинні механізми інтеграції в межах Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, яка передбачає значно глибший зміст двосторонніх відносин, ніж Угода про партнерство та співробітництво, а з низки питань дозволяє досягти найглибшого рівня наближення до ЄС, потребують розроблення національної конвергентної моделі та формулювання стратегії реалізації відповідних заходів, узгоджених із джерелами їх фінансування та інституційною спроможністю реалізації.

Формат національної моделі торговельно-економічної інтеграції з ЄС включає створення зони поглибленої вільної торгівлі та розвиток секторального співробітництва, домовленості в межах яких реалізуються шляхом імплементації спільного доробку та відповідного інституціонального забезпечення його впровадження. При цьому особливості геополітичної кон'юнктури сприяють появі двох додаткових компонентів інтеграційного процесу – участі в регіональних багатосторонніх ініціативах та програмах і агенціях ЄС.

Оскільки структурні особливості зовнішньої торгівлі України є недостатньо адаптованими до відповідних вимог ЄС і потребують істотних змін, пріоритетом серед євроінтеграційних заходів має стати реформа технічного регулювання, яка уможливить зниження головних перешкод для українського експорту на єдиний європейський ринок – нетарифних бар'єрів – та створить сприятливі передумови для реалізації інвестиційно-інноваційної моделі економічного розвитку.

Як впливає з побудованої нами регресійної моделі, кількість ініційованих антидемпінгових розслідувань між Україною і ЄС має зворотну залежність із зовнішньоторговельним оборотом. Тобто зростання кількості таких розслідувань приведе до скорочення обороту торгівлі між Україною і Європейським Союзом. Це пояснюється тим, що за зростання кількості антидемпінгових розслідувань зменшується мотивація експортерів та імпортерів до взаємної торгівлі. Звідси витікає, що як Україна, так і ЄС об'єктивно мають бути зацікавленими у подальшому скороченні кількості проявів демпінгу

та відповідних антидемпінгових процедур у взаємній торгівлі. Нами пропонується створення спільної постійної антидемпінгової комісії Україна ЄС, яка б займалася подібними проблемами.

До перспектив подальших досліджень, на нашу думку, можна віднести модифікацію поданої в статті моделі залежності зовнішньоторговельного обороту між Україною і ЄС від кількості ініційованих антидемпінгових розслідувань відповідно до нових тенденцій і стратегій євроінтеграційного розвитку.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Aggarwal Aradhna. The WTO Anti-dumping Agreement and Developing Countries: An Introduction. – New Delhi: Oxford University Press, 2012. 432 p. URL <http://www.oxfordscholarship.com/view/10.1093/acprof:oso/9780195689273.001.0001/acprof-9780195689273>
2. Шнирков О.І. Торговельна політика Європейського Союзу: монографія. – Видання друге. / О.І. Шнирков. К.: КНУ імені Т.Г. Шевченка, 2016. 152 с.
3. Лук'яненко Д.Г. Економічна інтеграція і глобальні проблеми сучасності: навч. посіб. – Видання третє. / Д. Г. Лук'яненко К.: КНЕУ, 2016. 204 с.
4. Lisbon Strategy. URL: www.efta.int/eea/lisbon-strategy
5. Сунгуровський М. Проблеми і перспективи європейської інтеграції України: стан напередодні Вільнюського самміту. / М. Сунгуровський // Національна безпека і оборона. 2013. № 6. С. 49–56. URL: http://razumkov.org.ua/uploads/journal/ukr/NSD143_2013_ukr.pdf
6. Anti-dumping Initiations: By Exporter 01/01/1995 – 31/12/2017 // World Trade Organization URL: https://www.wto.org/english/tratop_e/adp_e/AD_InitiationsByExpCty.pdf
7. Звіт про виконання Порядку денного асоціації та Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/news/249089882>

REFERENCES:

1. Aggarwal Aradhna. (2012) The WTO Anti-dumping Agreement and developing Countries: An Introduction. New Delhi: Oxford University Press. Available at: <http://www.oxfordscholarship.com/view/10.1093/acprof:oso/9780195689273.001.0001/acprof-9780195689273> (accessed 15 October 2018).
2. Shnyrkov O.I. (2016) Torghoveljna polityka Jevropejskogho Sojuzu: monoghrafija [European Union Trade Policy: Monograph]. Kyiv: Kyiv National University named after T.G. Shevchenko. (in Ukrainian).
3. Luk'janenko D. Gh. (2016) Ekonomichna integhracija i ghllobaljni problemy suchasnosti: navchalnyj posibnyk [Economic integration and global problems of the present: a manual]. Kyiv: Kyiv National University of Economics. (in Ukrainian).
4. European Free Trade Association (2018) Lisbon Strategy. Geneva: European Free Trade Association. Available at: www.efta.int/eea/lisbon-strategy (accessed 15 October 2018).

5. Sunghurovsjkyj M. (2013) Problemy i perspektyvy jevropejskoho integraciji Ukrajinu: stan naperedodni Vilnjuskogho sammitu [Problems and prospects of European integration of Ukraine: the state of the eve of the Vilnius summit]. Nacionaljna bezpeka i oborona [National Security and Defense], no. 6, pp. 49–56. Available at: http://razumkov.org.ua/uploads/journal/ukr/NSD143_2013_ukr.pdf (accessed 15 October 2018).

6. World Trade Organization (2018) Anti-dumping Initiations: By Exporter 01/01/1995 – 31/12/2017.

Geneva: World Trade Organization. Available at: https://www.wto.org/english/tratop_e/adp_e/AD_InitiationsByExpCty.pdf (accessed 15 October 2018).

7. Cabinet of Ministers of Ukraine (2018) Zvit pro vykonannja Porjadku dennogho asociaciji ta Ughody pro asociaciju mizh Ukrajinu ta Jevropejskym Sojuzom [Report on the implementation of the Association Agreements and the Association Agreement between Ukraine and the European Union]. Kyiv: Cabinet of Ministers of Ukraine. Available at: <https://www.kmu.gov.ua/ua/news/249089882> (accessed 15 October 2018).

Paches G.D.

Student

Odessa I. I. Mechnikov National University

Nikolayev Yu.O.

Candidate of Economic Sciences, Senior Lecturer at Department of World Economy and International Economic Relations

Odessa I. I. Mechnikov National University

DUMPING AND ANTI-DUMPING PROCEDURES IN THE CONTEXT OF EURO-INTEGRATIONAL COURSE OF UKRAINE

The goal of this article is to provide scientific substantiation of key trends and features of the strategy of regional trade and economic integration of Ukraine with the EU on the basis of a comprehensive analysis of current modification tendencies of integrational interaction forms and models of the EU regional integration with other countries. Within the framework of the investigated strategy, it is important to determine the impact of dumping and anti-dumping procedures on international integration processes in the context of the European integration course of Ukraine.

The analysis conducted by us proves that the transition from classical “good neighborly” cooperation to integration with the EU is undoubtedly the most ambitious foreign economic project of Ukraine since independence. However, today it can be stated that Ukraine has never succeeded in the realization of any of the existing integration strategies at different times and under different socio-economic conditions.

We have built a regression model that demonstrates the dependence of foreign trade turnover between Ukraine and the EU on number of initiated anti-dumping investigations between Ukraine and the EU and other key factors. In the model, the foreign trade turnover was taken as a dependent variable. As independent variables were taken the following factors: the number of initiated anti-dumping investigations between Ukraine and the EU; exchange rate of hryvnia to the US dollar as the main currency of international settlements; the balance of payments of Ukraine as the main foreign economic indicator; the ratio of interest rates in Ukraine and the EU, as one of the factors affecting the price of export goods; the ratio of the inflation in Ukraine and the EU, which also affects the conditions of foreign trade, including prices. The model is based on annual statistical data of listed indicators for the period from 1995 to 2017.

As the model shows, the most significant variables are the number of initiated anti-dumping investigations between Ukraine and the EU, as well as the balance of payments of Ukraine.

The number of initiated anti-dumping investigations between Ukraine and the EU has a reverse dependency with foreign trade turnover. It means, that the increase in the number of such investigations will lead to a reduction in trade turnover between Ukraine and the European Union. This is explained by the fact that as the number of anti-dumping investigations increases, the motivation for exporters and importers to deepen the trade relations diminishes. It follows that both Ukraine and the EU should objectively be interested in further reduction of the number of dumping cases and followed anti-dumping procedures in mutual trade. We propose to create a joint EU-Ukraine anti-dumping committee that would deal with these problems.